

Prometheus og Epimetheus: Tom Gillesbergs bidrag til et festskrift for Helga Zepp-LaRouche

Read the English version below the Danish.

Bidrag til festskriftet for Helga Zepp-LaRouche i anledningen af hendes 70-års fødselsdag den 25. august 2018 fra Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark.

Kære Helga,

At nå en alder på halvfjerds år er ikke en dårlig ting, men en god ting! Vi, som har fornøjelsen af at kende dig, har set, hvordan du har taget mere og mere ansvar for den fremtidige menneskehed for hvert år, der går. Du sætter dit tydelige, meget positive og inspirerende præg på menneskeheden fremtid. Hvor meget fattigere ville menneskeheden ikke være uden dig! Du går i fodsporene på ikke blot Lyndon LaRouche, men også på hans store mentor, Prometheus. Derfor vil jeg gerne viderebringe følgende historie til dig, som er meget mere sandfærdig end alle det »fake news«, som man ser i dagens aviser.

Epimeteusi besøger Prometheus

Det rygtes, at der dybt nede i arkiverne på British Museum, blandt mange andre af menneskeheden skatte, som det britiske imperium har valgt at holde hemmelige for det meste af menneskeheden, findes optegnelser af det legendariske besøg, som guden Epimeteus aflagde hos sin bror Prometheus, mens Prometheus gennemgik sine pinsler.

Scene: På Zeus' ordre er Prometheus blevet lænket til en

klippe og står i den brændende sol, mens en ørn fortærer hans.

Prometheus: Hvem der? Hvem vover at komme her for at besøge mig, når han ved, at mange opmærksomme øjne vil rapportere tilbage til Zeus, at nogen besøgte ham, der burde isoleres og foragtes for sit oprør imod uretfærdighed? Men er det ikke dig, min broder Epimeteus? Det ville jeg aldrig have gættet. Jeg ville aldrig have forventet, at du ville besøge mig under disse elendige omstændigheder for at opmuntre mig. Kære broder, hvordan har du det?

Epimeteus: Tak, broder, jeg har det ganske godt. Jeg har ikke dine evner for forkundskab. Jeg er ikke i stand til at se ind i fremtiden, men jeg ville alligevel have været i stand til at fortælle dig, at det var en dårlig idé at gå op imod Zeus, og at det kun ville give dig problemer. Hvorfor kunne en så klog og intelligent person som dig gøre noget så dumt? Du vidste, at Olympens guder ikke ønskede, at menneskeheden skulle formere sig og trives. Hvorfor gav du så mennesket ilden og kraften til at søge indsigt og sandhed? Hvorfor give sådanne kræfter til sådanne simple dødelige? Hvorfor risikere dit personlige, fysiske velbefindende for det?

Prometheus: Min kære broder, jeg er ikke sikker på, om du kom af egen fri vilje eller blot for at håne mig og vinde nogle af de såkaldte udødeliges gunst. Alligevel vil jeg lade dig det vide. Det vil måske få dig til at reflektere, og det vil måske også være en tiltrængt, anderledes melodi for de andre ører, der helt sikkert lytter med, mens vi taler. Ja, du har ret. Jeg vidste udmærket godt, hvilken vrede der ville ramme mig, hvis jeg gik imod Zeus og alle de foragtelige traditioner, han repræsenterer. Jeg så for mit indre øje den pine, han ville bringe over mig, hvis jeg gik imod de gamle guders vilje og gav menneskene disse forbudte kræfter. Jeg vidste, at jeg ville kalde alle de ulykker, som Zeus ville være i stand til at skabe, ned over mig selv.

Men jeg blev også hjemsøgt af billedet af, hvordan

menneskeheden ville se ud, hvis den ikke havde ilden og alle de andre åndelige gaver, som jeg så generøst skænkede den. Jeg så endeløse rækker af grå, lænkede og trælbundne mennesker uden nogen gnist af kreativitet i deres øjne. Jeg så mænd, kvinder og børn, der var så uden håb, at det knuste mit hjerte. Jeg besluttede dybt i mit hjerte, at uanset hvilke pinsler jeg måtte udholde, ville jeg aldrig lade det ske. Jeg så en meget anderledes fremtid for menneskeheden, noget, der var meget mere lig min egen ånd.

Epimetheus: Prometheus, nu skræmmer du mig. Hvordan kan du sige sådanne ord? Ved du ikke, hvilken vrede en sådan tale vil fremkalde på magtens trone? Du er en af guderne! Du kunne have deres gunst! Hvorfor smide det hele væk for disse simple dødelige mennesker?

Prometheus: Min kære broder, dine øjne klæber så fast til Olympens intriger at du ikke ser den virkeligt storslåede himmel, der ligger frem for os. Jeg har også set, hvad der kan blive af menneskeheden, når den udstyres med min gave af ild og visdom. Mit sinds øje har set, hvordan mennesket ikke blot kan brede sig over hele jorden og sprede nationer og civilisationer overalt, men også hvordan nationerne i fremtiden vil arbejde fredeligt sammen, så det bliver muligt at rejse fra den ene ende af verden til den anden. Hvordan nationerne så vil arbejde sammen om at forlade planeten Jorden og få både levende processer og kognition til at sprede sig fra Jorden ud i det nærliggende rum og gøre menneskeheden til en sand rumcivilisation. Mit sinds øje har set, hvordan det, som du ser som et foragteligt, primitivt menneske, kan blive den dyrebareste juvel i hele skabelsen.

De gamle såkaldte evige guder er blot en forbigående fase i den langt større skabelse, der vil komme. Det ved de, og det er derfor, de hader mig så meget! Men al deres ondsindede vrede kan ikke stoppe det, der vil komme til at ske! Deres dage er talte, men menneskets dage og antal vil fortsætte med at vokse ud over deres vildeste fantasi. Lad dem gøre mig til

genstand for deres raseri. Lad dem martre mig. De udstiller kun deres egen afmagt over for den højere magt, som universel kreativitet udgør!

Epimetheus: Min kære bror, nu skræmmer du mig virkelig! Jeg tror, at tiden er inde til at jeg forlader den brændende sol og din lige så brændende passion. Hvis du har ret (hvilket du indtil nu altid har haft), så både skræmmer og fascinerer det mig. Jeg vil tænke over det, du har sagt, og se, om det bliver til virkelighed. Hvis du så får ret, så vil jeg lære af dig og fortælle din historie. Indtil da vil jeg opholde mig på et meget køligere og mere behageligt sted, mens jeg venter på de store forandringer, som du siger, der vil komme til at ske. Jeg håber ikke, at du har noget imod, at jeg finder andet selskab, indtil dine venner har opnået mere gunstige omstændigheder?

Prometheus: Kære Epimeteus, du er min broder, og jeg elsker dig som sådan. Men du kan kun kigge tilbage og lære af fortiden. Jeg ser ud i fremtiden og lader fremtiden bestemme, hvordan jeg skal handle i nuet. Derfor går vi meget forskellige veje. Men vi vil mødes igen, og selv om du ikke har fortjent det, så tror jeg, at fremtiden vil bringe langt mere behagelige omstændigheder for dig.

Du er ikke en sol, der kan være et lys i sig selv. Du er blot en måne, som kan reflektere andres lys. Jeg foretrækker at være en sol frem for en måne, og det er derfor, jeg er så frygtet. Men jeg vil også blive belønnet med stor tak fra de fremtidige generationer. Farvel, min kære broder. Jeg misunder dig ikke dit nuværende, behagelige og meningsløse liv. Jeg foretrækker den tornede og forkætrede vej, som jeg har valgt for mig selv, fordi jeg ved, hvilke underværker der vil komme ud af det.

i Prometheus betyder Forkundskab på græsk mens hans bror Epimetheus (Efterkundskab) bedst kan oversættes ved Bagklogskab.

Contribution to the Festschrift for Helga from Tom Gillesberg,
president of the Schiller Institute in Denmark, August 5, 2018

Dear Helga,

Reaching the age of seventy is not a bad thing, but a good thing! We, who have the pleasure of knowing you, have seen how you have taken more, and more, responsibility for future humanity, for every year passing. You are setting your distinct, very positive, and inspiring mark on the destiny of mankind. How much poorer mankind would be without you! You are walking in the footsteps of not only Lyndon LaRouche, but also, his great mentor, Prometheus. For that, I want to pass on to you the following story, which is much truer than all the fake news in the newspapers of today.

Epimetheus visits Prometheus

It is rumored that deep down in the archives of British Museum, among many others treasures of mankind that the British Empire has chosen to keep secret from most of humanity, are the recordings of the legendary visit of the god Epimetheus to his brother Prometheus, while Prometheus was enduring his torment.

Scene: On the orders of Zeus, Prometheus has been chained to a rock, and stands in the burning sun, while his liver is being eaten by an eagle.

Prometheus: Who is there? Who dares to come here to visit me, when he knows that many watchful eyes will report back to Zeus that someone visited he, who should be isolated and scorned for his revolt against injustice? But, is it not you my brother Epimetheus? That I would never have guessed. I would never have expected you to visit me, in my miserable circumstances, to cheer me up. Dear brother, how are you?

Epimetheus: Thank you brother, I am quite well. I do not have your powers of foresight. I am not able to foresee the future, yet I would have been able to tell you, that going up against Zeus was a bad idea, which could only get you into trouble. Why would someone as smart and bright as you, do anything that stupid? You knew that the Gods of Olympus didn't want mankind to multiply and prosper. Why then, did you give fire, and the power of insight and truth-seeking to man? Why give such powers to mere mortals? Why risk your personal, physical well-being for that?

Prometheus: My dear brother, I am not sure if you came on your own accord, or just to scorn me, and earn the favor of some of the so-called immortals. But still, I will let you know. It might make you reflect, and might be a much needed, different tune, for those other ears that are, for sure, listening as we speak. Yes, you are right. I knew very well what wrath would hit me, if I crossed Zeus, and all the despicable traditions he represents. I saw with my mind's eye the torment he would bring to bear on me, if I went against the will of the old gods, and brought these outlawed powers to man. I knew that I would call upon myself all the misfortunes that Zeus was capable of creating.

But I was also haunted by the vision of what mankind would be like, if it did not have access to the gift of fire, and all the other gifts of the mind, which I so generously bestowed upon it. I saw endless rows of gray, chained and enslaved humans, with no spark of creativity in their eyes. I saw men, woman, and children that were so without hope, that it broke my heart. I resolved in my heart, that no matter what torment I would have to endure, I would never allow that to pass. I saw a much different future for mankind, something much more akin to my own spirit.

Epimetheus: Prometheus, now you frighten me. How can you speak such words? Don't you know what anger such speech will provoke in the powers that be? You belong to the gods! You could have

their favor! Why throw it all away for these mere mortal men?

Prometheus: My dear brother, your eyes are so eagerly tied to the courtship of Olympus, that you do not see the truly magnificent heaven that lies ahead of us. I have also seen what can come of mankind, when bestowed with my gift of fire and wisdom. My mind's eye has seen how man can not only expand across the face of the Earth, spreading nations and civilizations everywhere, but, also, how the nations in the future will work peacefully together, to make it possible to go from one end of the world, to the other. How nations will then work together to leave planet Earth, and cause both living processes, and cognition to spread from Earth out into nearby space, making mankind a true space civilization. My mind's eye has seen how, what you see as despicable, primitive man, can become the prized jewel of all creation.

The old, so-called eternal gods are but a passing phase in the greater creation to come. They know that, and that's why they hate me so much! But all their ill-intended fury cannot stop what will come to pass! Their days are numbered, but the days and numbers of man will continue to grow beyond their wildest imagination. Let them bestow their fury on me. Let them torment me. They only exhibit their own impotence in face of the higher power of universal creativity!

Epimetheus: My dear brother, you truly scare me! I think the time has come for me to leave the burning sun, and your burning passion as well. If you are right (which you, until now, have always been), it both scares, and intrigues me. I will think of what you have spoken, and see if it comes to pass. If you then are proven right, I will learn from you, and record your story. Until then, I will be in a much cooler, and more pleasant location, while awaiting those great changes you say are to come. I hope you don't mind that I keep different company until your friends will have gained more favorable circumstances?

Prometheus: Dear Epimetheus, you are my brother, and I love you as such. But you can only look back, and learn from the past. I look forward, and let the future determine what I should do in the present. Thus we walk much different paths. But we will meet again, and despite you not having deserved it, I think the future will bring even much more pleasant circumstances for you.

You are not a Sun that can be a light of its own. You are but a Moon, which can reflect the light of others. I prefer being a Sun, to being a Moon, and that is why I am so feared. But I will also be rewarded with a great many thanks from future generations. Farewell, my dear brother. I do not envy your present, pleasant, meaningless life. I prefer the thorned and scorned path I have chosen for myself, because I know what wonders will come of it.